

#volemacolir

MANIFEST ALUMNES D'ESO

Llegit pels alumnes de 4t:

Marxar, fugir, abandonar.... deixar-ho tot endarrere, i perquè? Ells ho volien, potser? No, es clar que no, tot es culpa de la guerra... per culpa seva van fugir i ho van deixar tot enrere: la llar, la pau, la innocència dels infants, tot!! Nomes els queda l'esperança per seguir endavant, per seguir caminant, ... L'esperança i una impotència pesant que han de carregar i que els va trencant per dins.

Fugen, deixen un buit, deixen records massa dolços per guardar i massa dolorosos per recordar. Obliden el que es tenir un futur segur, una comoditat i un control de la seva vida pròpia. Passen a estar completament perduts en mig d'un oceà. Sense saber el camí que la vida et portarà. I tot això per arribar a on? A un país que ni tan sols et vol ni t'accepta com a tal.

Fa setanta-vuit anys més de 500.000 espanyols van marxar cap a França fugint de la Guerra Civil espanyola però... Què n'hem après? Doncs no ho sabem... Res, potser?

Primer amuntegant-nos a la frontera francesa i ara al Mediterrani en «pateres». Setanta-vuit anys després, seguim ensepegant amb la mateixa pedra. I què ha canviat? Res? Perquè res? Quan temps necessitarem per adonar-nos que hem de treure la pedra del camí. Quant de temps...

Els que han fugit ja han deixat masses coses, però entre tots hem de fer que ningú més es vegi obligat a deixar enrere tot allò que estima i que tothom pugui triar el seu propi camí.